



ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 16/ 2024

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΜΙΑΣ

Τακτική Διαδικασία

\*\*\*\*\*

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Λαμίας και το  
Γραμματέα

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του στις 12 Δεκεμβρίου 2023, για να  
δικάσει την παρακάτω υπόθεση μεταξύ:


Του ενάγοντος: Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης Μουσικών Πνευματικών  
Δικαιωμάτων «Η ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ~ ΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ  
ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Κοραή αριθμ. 3, με  
ΑΦΜ 999538617, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, ο οποίος κατά την εκφώνηση της  
υπόθεσης δεν εκπροσωπήθηκε, ο δε πληρεξούσιος δικηγόρος του  
κατέθεσε εμπροθέσμως προτάσεις, κατά τις διατάξεις του άρθρου 237 ΚΠολΔ.

Της εναγόμενης: Εταιρείας με την επωνυμία  
που  
εδρεύει στη με ΑΦΜ η οποία κατά  
την εκφώνηση της υπόθεσης δεν εκπροσωπήθηκε, ο δε πληρεξούσιος δικηγόρος της  
κατέθεσε εμπροθέσμως προτάσεις κατ' άρθρο 237 παρ. 1  
ΚΠολΔ.


Ο εναγών ζητά να γίνει δεκτή η από 30-01-2023 αγωγή του, που νόμιμα  
απευθύνεται στο Δικαστήριο αυτό, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 19/08-02-2023, για  
δε την τυπική συζήτηση της υπόθεσης ορίστηκε δικάσιμος η αναφερόμενη στην αρχή  
της παρούσας. Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως  
αναφέρεται ανωτέρω.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ  
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με τον Ν. 2121/1993 "Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και  
πολιτιστικά θέματα", όπως αυτός τροποποιήθηκε και ισχύει, οι πνευματικοί



δημιουργοί με τη δημιουργία του έργου αποκτούν πάνω σε αυτό πνευματική ιδιοκτησία, που περιλαμβάνει ως αποκλειστικά και απόλυτα δικαιώματα, το δικαίωμα εκμεταλλεύσεως του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού τους δεσμού προς αυτό (ηθικό δικαίωμα) (άρθρο 1 παρ. 1). Ως έργο νοείται κάθε πρωτότυπο πνευματικό δημιούργημα λόγου, τέχνης ή επιστήμης, που εκφράζεται με οποιαδήποτε μορφή, μεταξύ δε άλλων και οι μουσικές συνθέσεις με κείμενο ή χωρίς (άρθρο 2 παρ. 1). Μεταξύ των εξουσιών, που παρέχει το περιουσιακό δικαίωμα στον δημιουργό είναι και η εξουσία να επιτρέπει ή να απαγορεύει τη μετάδοση ή αναμετάδοση του έργου στο κοινό με τη ραδιοφωνία και την τηλεόραση (άρθρο 3 παρ. 1 περ. ζ'), είναι δε ανεξάρτητο από το ηθικό δικαίωμα, που παραμένει στον δημιουργό ακόμη και μετά τη μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος (άρθρο 4 παρ. 1 και 3). Επίσης, με το ν.4481/2017, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Α' 100/20-7-2017 και αφορά στη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, στη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών, για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων και σε άλλα θέματα αρμοδιότητας Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού και η ισχύς του οποίου, σύμφωνα με το άρθρο 81 του ίδιου νόμου, αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως εκτός αν ορίζεται διαφορετικό στις επιμέρους διατάξεις του, ορίστηκαν, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: «Άρθρο 6. Αρμοδιότητες 1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έχουν ενδεικτικά τις παρακάτω αρμοδιότητες καθώς και κάθε άλλη αρμοδιότητα, που συνάδει με τη φύση και το σκοπό ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης της περίπτωσης α' του άρθρου 3, εφόσον όμως περιλαμβάνονται στην άδεια λειτουργίας του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και προβλέπονται στο καταστατικό τους: α) διαχειρίζονται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες που απορρέουν από αυτό, κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας για τις επικράτειες της επιλογής των δικαιούχων, β) καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων, καθώς και για την οφειλόμενη, ποσοστιαία ή και εύλογη, αμοιβή, γ) εξασφαλίζουν στους δικαιούχους ποσοστιαία αμοιβή, κατά τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 32 του ν. 2121/1993, δ) εισπράττουν τις αμοιβές που προβλέπονται στον παρόντα νόμο και στο ν. 2121/1993 και διανέμουν τα εισπραττόμενα ποσά μεταξύ των δικαιούχων, ... ια) προβαίνουν σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 7 σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια, για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων και, ιδίως, υποβάλλουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, εγείρουν αγωγές ασκούν ένδικα




μέσα, υποβάλλουν μηνύσεις και εγκλήσεις παρίστανται ως πολιτικώς ενάγοντες ζητούν την απαγόρευση πράξεων, που προσβάλλουν το δικαίωμα, ως προς τις εξουσίες που τους έχουν ανατεθεί και ζητούν την κατάσχεση παράνομων αντιτύπων ή τη δικαστική μεσεγγύηση των εμπορευμάτων, σύμφωνα με το άρθρο 64 του ν. 2121/1993, ιβ) λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία, για την εφαρμογή των αμοιβολογίων, τον υπολογισμό της αμοιβής και την είσπραξη και τη διανομή των εισπραττόμενων εσόδων από τα δικαιώματα, χρησιμοποιώντας τα σχετικά αναγνωρισμένα βιομηχανικά πρότυπα,.... Άρθρο 7. Τεκμήρια 1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας τεκμαίρεται, ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων, για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή τα δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή, ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας .

Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως στο δικό τους όνομα, εάν η αρμοδιότητά τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της σχετικής εξουσίας ή σε πληρεξουσιότητα ή σε οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Επίσης νομιμοποιούνται να ασκούν όλα τα δικαιώματα, που έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς από τον δικαιούχο ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία, 2. Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δικαιούχων, που εκπροσωπούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων, που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών. Σύμφωνα με τα παραπάνω και ειδικότερα, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρου 7 του ν. 4481/2017, στο οποίο καθιερώνεται το τεκμήριο αρμοδιότητας διαχείρισης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και του άρθρου 5 παρ. 2 του Ν.2054/1992, προκύπτει, ότι στην περίπτωση της κατά την προαναφερόμενη έννοια του τελευταίου αυτού άρθρου (5 παρ. 2 του ν. 2054/1992) «σύγχρονης δημοσίευσης» φωνογραφήματος οι ημεδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να επιδιώξουν την διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί, αντίστοιχοι, δικαιούχοι, για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, με τη διάταξη του άρθρου 7 παρ. 1 του ν.



4481/2017, θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο, που λειτουργεί κατ' αρχήν αποδεικτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της απόδειξης εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς τούτο δικαιωμάτων, της νομιμοποίησής τους τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την είσπραξη των προβλεπόμενων από τον παραπάνω νόμο αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών, ενισχύοντας σημαντικό την έναντι των χρηστών θέση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης. Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το εισαγόμενο από τη διάταξη αυτή μαχητό τεκμήριο λειτουργεί όχι μόνο αποδεικτικά, αλλά και νομιμοποιητικά και επομένως κατά την αληθή έννοια της εν λόγω διάταξης αρκεί για το ορισμένο και παραδεκτό της σχετικής αγωγής των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης η αναφορά στο δικόγραφο της ότι αυτοί εκπροσωπούν το σύνολο της ενδιαφερόμενης κατηγορίας δικαιούχων πνευματικών δημιουργών (ημεδαπών ή αλλοδαπών) και του έργου αυτών, καθώς και η δειγματοληπτική αναφορά τούτων και δεν απαιτείται η εξαντλητική αναφορά του συνόλου των προεκτεθέντων στοιχείων, μη απαιτούμενης ούτε της διευκρίνησης της επιμέρους σχέσης που συνδέει τους τελευταίους με τον κάθε δικαιούχο, για τον οποίο αξιώνουν την καταβολή της αμοιβής αφού σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη, οι ενάγοντες οργανισμοί νομιμοποιούνται και μπορούν πάντα να ενεργούν δικαστικώς ή εξωδίκως στο δικό τους και μόνο όνομα, χωρίς να χρειάζεται, επομένως να διευκρινίζουν κάθε φορά την ειδικότερη σχέση, που τους συνδέει με τον καθένα από τους δικαιούχους ημεδαπούς ή αλλοδαπούς (βλ. ΑΠ 1369/2011, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑΘ 472/2009, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΘεσ 2187/2008, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, οι οποίες αναφέρονται στην καταργηθείσα διάταξη του άρθρου 55 παρ. 2 εδ. α' του ν. 2121/1993, η οποία ήταν όμοια στο περιεχόμενό της με τη νυν ισχύουσα). Περαιτέρω, η προσβολή απόλυτου και αποκλειστικού δικαιώματος συνιστά πράξη παράνομη και εφόσον γίνεται υπαίτια, συνιστά αδικοπραξία. Γενικά παράνομη προσβολή συνιστά κάθε πράξη που επεμβαίνει στις εξουσίες του δημιουργού (ηθικές ή περιουσιακές), που έχει ως αντικείμενο και περιεχόμενο όμοια με το αντικείμενο ή το περιεχόμενο της πνευματικής ιδιοκτησίας, όταν η πράξη αυτή γίνεται χωρίς την άδειά του ή χωρίς να συντρέχει άλλος λόγος, που να αίρει τον παράνομο χαρακτήρα της προσβολής. Η επέμβαση δε αυτή παρέχει το δικαίωμα στον δημιουργό ή στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης στον οποίο ο δημιουργός μεταβίβασε το περιουσιακό επί του έργου δικαίωμά του, να ζητήσει αποζημίωση, εφόσον υπάρχει υπαιτιότητα εκείνου, που προσέβαλε το δικαίωμα, η οποία (αποζημίωση) δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το



διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς την άδεια ο υπόχρεος (άρθρο 65 παρ. 2 Ν. 2121/1993). Επιπλέον, η παρ. 3 του άρθρ. 65 Ν. 2121/1993 ορίζει ότι «αντί για αποζημίωση και χωρίς να απαιτείται υπαιτιότητα του υπόχρεου, ο δημιουργός ή ο δικαιούχος του συγγενικού δικαιώματος μπορεί να αξιώσει είτε την καταβολή του ποσού κατά το οποίο ο υπόχρεος έγινε πλουσιότερος από την εκμετάλλευση του έργου....., χωρίς άδεια του δημιουργού ή του δικαιούχου, είτε την καταβολή του κέρδους που ο υπόχρεος αποκόμισε από την εκμετάλλευση αυτή». Οι ανωτέρω διατάξεις έχουν σχετική αυτοτέλεια και μπορούν να λειτουργήσουν χωρίς άμεση προσφυγή στις γενικές διατάξεις του αστικού κώδικα, οι οποίες μόνο συμπληρωματικά τυγχάνουν εφαρμογής όταν υπάρχουν κενά και στο βαθμό, που δεν είναι ασυμβίβαστη η ανάλογη εφαρμογή με το νομοθετικό πνεύμα, που διέπει τις διατάξεις των άρθρων 63 επ. Ν. 2121/1993, Ειδικότερα, η δεύτερη παράγραφος του άρθρου 65 του ως άνω νόμου ενσωματώνει την αξίωση της διάταξης του άρθρου 914 ΑΚ και τις αντίστοιχες ρυθμίσεις των άρθρων 57 εδ. γ', 59 εδ. β' και 932 ΑΚ και προϋποθέτει υπαιτιότητα (άρθρο 330 ΑΚ), παράνομη συμπεριφορά και ζημία.

Με την κρινόμενη αγωγή του και κατά την εκτίμηση του δικογράφου, ο ενάγων εκθέτει ότι είναι οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει καταστατικό του σκοπό τη διαχείριση και προστασία των δικαιωμάτων της πνευματικής ιδιοκτησίας και ότι του έχει ανατεθεί από τα μέλη του (μουσικούς, συνθέτες, στιχουργούς κλπ) να καταρτίζει συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων, καθώς και για την οφειλόμενη αμοιβή, να εξασφαλίζει στους δημιουργούς ποσοστιαία αμοιβή, να εισπράττει την αμοιβή και να κατανέμει μεταξύ των δικαιούχων τα εισπραττόμενα ποσά, να προβαίνει σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων ή των δικαιοδόχων τους, να χορηγεί άδειες για τη δημόσια εκτέλεση των έργων των δημιουργών κλπ. Ότι έχει συνάψει με τους αντίστοιχους προς αυτόν αλλοδαπούς αντιπροσωπευτικούς οργανισμούς, συμβάσεις αμοιβαιότητας, με βάση τις οποίες έχει όλες τις παραπάνω εξουσίες και αρμοδιότητες σχετικά με τα έργα των αλλοδαπών πνευματικών δημιουργών για όλη την ελληνική επικράτεια. Ότι η εναγόμενη διατηρεί στο

επιχείρηση καφέ, με το διακριτικό τίτλο

συνολικής επιφάνειας 250τμ, στην οποία από 01.09.2018 έως 31.12.2022 προέβη σε δημόσια εκτέλεση μουσικής με τους νόμιμους εκπροσώπους της, διευθυντές,



υπαλλήλους και εν γένει προστηθέντες της με χρήση απλών μηχανικών μέσων, χωρίς την εκ του νόμου προβλεπόμενη άδεια δημόσιας εκτέλεσης μουσικών έργων, που αποτελούν πνευματική δημιουργία των ως άνω αναφερόμενων μελών του ενάγοντος, αν και γνώριζε ότι απαιτείται προς τούτο έγγραφη άδεια δημόσιας εκτέλεσης. Ότι ειδικότερα έκανε παράνομα και υπαίτια (εν γνώσει της) χρήση του προστατευόμενου μουσικού ρεπερτορίου του και συγκεκριμένα στις 22.10.2022 εκτέλεσε δημόσια τα αναφερόμενα (δειγματοληπτικό) στην αγωγή μουσικά έργα, την προστασία και διαχείριση των οποίων του είχαν εκχωρήσει οι πνευματικοί τους δημιουργοί. Κατόπιν αυτών, ζητά να υποχρεωθεί η εναγομένη, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, να του καταβάλει ως αποζημίωση το ποσό των 376,96 ευρώ για την παράνομη και υπαίτια εκμετάλλευση του μουσικού ρεπερτορίου του από 01.09.2018 έως 31.12.2018, το ποσό των 1.130,88 ευρώ για την παράνομη και υπαίτια εκμετάλλευση του μουσικού ρεπερτορίου του από 01.01.2019 έως 31.12.2019, το ποσό των 659,68 ευρώ για την παράνομη και υπαίτια εκμετάλλευση του μουσικού ρεπερτορίου του από 01.01.2020 έως 29.02.2020 καθώς και από 01.06.2020 έως 31.10.2020, το ποσό των 659,68 ευρώ από 01.06.2021 έως 31.12.2021, το ποσό των 1.145,76 ευρώ για την παράνομη και υπαίτια εκμετάλλευση του μουσικού ρεπερτορίου του από 01.02.2022 έως 31.12.2022, όπως επίσης και το ποσό των 3.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης που υπέστη, αφού προσβλήθηκε η καλή του φήμη, η πίστη, το όνομα και το κύρος του στις συναλλαγές ήτοι συνολικά το ποσό των 6.972,96 ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφλησή του. Επίσης ζητεί να καταδικαστεί η εναγομένη στη δικαστική του δαπάνη. Με το περιεχόμενο αυτό και αιτήματα η αγωγή αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπο εισάγεται προς συζήτηση στο Δικαστήριο αυτό (άρθρα 14 παρ. 1 περ. α' και 22 του ΚΠολΔ), κατά την προσήκουσα τακτική διαδικασία, καθώς νομική βάση της αγωγής αποτελεί η υπαίτια προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας από την εναγομένη και όχι ο καθορισμός του ύψους της οριστικής εύλογης αμοιβής λόγω άρνησης της εναγομένης να καταβάλει την, καθορισθείσα από τον ενάγοντα οργανισμό, εύλογη αμοιβή, η οποία υπάγεται στην εξαιρετική υλική αρμοδιότητα του Μονομελούς Πρωτοδικείου, εκδικαζόμενη κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών παρ.6 και 7 του άρθρου 22 ν. 4481/ 2017. Είναι περαιτέρω η αγωγή αρκούντως ορισμένη και νόμιμη, αφού περιέχει όλα τα αναγκαία και προβλεπόμενα από τις προαναφερόμενες διατάξεις για τη θεμελίωσή της στοιχεία (παράνομη και υπαίτια προσβολή, αιτιώδης με την προσβολή ύπαρξη ζημίας ύψος συνήθους καταβαλλόμενης αμοιβής για τον



προσδιορισμό της απούμενης αποζημίωσης) και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ. 1, 3, 25 παρ. 1 και 3, 46, 49, 65 του ν. 2121/1993, 6, 7 και 23 του ν. 4481/2017, 59, 60, 914 και 932 ΑΚ, 176, 907 και 908 παρ. 1 ΚΠολΔ. Περαιτέρω, όπως προκύπτει από την επισκόπηση του φακέλου της δικογραφίας η αγωγή ασκείται παραδεκτά, καθώς α) έχει επιδοθεί στον εναγόμενο, κατά τη διάταξη του άρθρου 215 παρ. 2 του ΚΠολΔ (όπως αυτό αντικαταστάθηκε με την παρ.2 του άρθρου δεύτερου του άρθρου 1 του Ν.4335/2015), η υπό κρίση αγωγή εντός της προθεσμίας των 30 ημερών από την κατάθεσή της, β) έχει κατατεθεί από τους διαδίκους το έγγραφο πληρεξουσιότητας της διάταξης του άρθρου 96 ΚΠολΔ (βλ. την από 25.05.2023 εξουσιοδότηση του νομίμου εκπροσώπου του ενάγοντος, καθώς και την από 07.06.2023 εξουσιοδότηση της εναγομένης), γ] έχει κατατεθεί εκ μέρους του ενάγοντα το προβλεπόμενο από το άρθρο 3 παρ. 2 του ν. 4640/2019, ενημερωτικό έγγραφο για τη δυνατότητα διαμεσολαβητικής διευθέτησης της διαφοράς σύμφωνα με την παράγραφο 1 του ίδιου νόμου, το οποίο φέρει ημερομηνία 20.01.2023 , δ] έχουν κατατεθεί εμπρόθεσμα από τους διαδίκους προτάσεις, με όλα τα αποδεικτικά τους μέσα και διαδικαστικά έγγραφα, ε]για το αντικείμενο της αγωγής έχει καταβληθεί από τον ενάγοντα το νόμιμο τέλος δικαστικού ενσήμου με τα ανάλογα υπέρ τρίτων ποσοστά (βλ το με κωδικό παράβολου 588914111953 1128 0086 e-παράβολο της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων καθώς και την επισυναπτόμενη πληρωμή αυτού), όπως επίσης και η νόμιμη προείσπραξη της δικηγορικής αμοιβής κατ' άρθρο 61 του ν. 4194/2013 «Κώδικα Δικηγόρων» των πληρεξουσίων δικηγόρων των διαδίκων. Πρέπει, επομένως, η αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Η εναγόμενη, με τις προτάσεις της αρνείται αιτιολογημένα την ιστορική βάση της αγωγής (άρθρο 261 ΚΠολΔ) και εκθέτει περαιτέρω ότι στο κατάστημα που διατηρεί, αναπαράγεται αποκλειστικά μουσική μέσω διαδικτύου, δηλαδή του STEREO CLOUD, και μάλιστα μουσικών έργων δημιουργών που ανήκουν στο ρεπερτόριο της εδρεύουσας στο Ηνωμένο Βασίλειο Soundreef Ltd, έχοντας συνάψει για τα επίδικα χρονικά διαστήματα (έτη 2018, 2019, 2020 και από Αύγουστο 2021 έως Ιούλιο 2023) έγγραφες συμβάσεις, ισχυρισμός που θα εξεταστεί περαιτέρω κατά την ουσιαστική του βασιμότητα. Τέλος, αρνείται το κονδύλιο της ηθικής βλάβης ως αόριστο και επικουρικά ως υπερβολικό.

Από το σύνολο των εγγράφων που οι διάδικοι νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν, άλλα από τα οποία λαμβάνονται υπόψη προς άμεση απόδειξη ενώ άλλα για την




συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, κάποια από τα οποία, λόγω της ιδιαίτερης σημασίας τους μνημονεύονται ειδικότερα παρακάτω, χωρίς να παραγνωρίζεται η αποδεικτική δύναμη των λοιπών (ΑΠ 139/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), από τη με ημερομηνία 29.05.2023 ένορκη βεβαίωση του [redacted] ενώπιον του δικηγόρου του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών [redacted] (η καθ' ύλην και κατά τόπο αρμοδιότητα του οποίου θεμελιώνεται στη διάταξη του άρθρου 74 παρ. 6 του ν. 4690/2020) που λήφθηκε με την επιμέλεια του ενάγοντος χωρίς την παρουσία της εναγόμενης αλλά ύστερα από εμπρόθεσμη, τουλάχιστον δύο εργάσιμες ημέρες πριν τη λήψη της (άρθρο 422 ΚΠολΔ) νομότυπη κλήση αυτής (βλ. τη με αριθμό 9580/17-02-2023 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Λαμίας Ιωάννας Σώμου), παραδεκτώς λαμβανομένης υπ όψιν, απορριπτομένου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού της εναγομένης εταιρείας, η οποία ισχυρίζεται ότι αυτή δεν θα πρέπει να ληφθεί υπόψη, για το λόγο ότι ο πληρεξούσιος δικηγόρος του ενάγοντος οργανισμού, που υπέγραψε τη σχετική για την ως άνω ένορκη βεβαίωση κλήση γνωστοποίησης, δεν προσεκόμισε το σχετικό γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών για την αμοιβή του, με συνέπεια το απαράδεκτο κατ' άρθρο 61 παρ. 4 του Ν. 4194/2013 (Κώδικα Δικηγόρων) της σχετικής διαδικαστικής πράξης (κλήσης) και το ανυπόστατο της ένορκης βεβαίωσης, διότι, αφενός μεν, όσον αφορά τη γνωστοποίηση της λήψης της ως άνω ένορκης βεβαίωσης, τούτη δεν πραγματοποιήθηκε διά επιδόσεως σχετικής κλήσεως από την ενάγουσα, αλλά νομίμως και παραδεκτώς δια της επιδόσεως του ιδίου του δικογράφου της κρινόμενης αγωγής, στο οποίο εμπεριέχεται η σχετική ειδοποίηση προς την εναγομένη και για το οποίο δικόγραφο, προσκομίσθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του ενάγοντος, κατά την κατάθεσή του στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου, το σχετικό γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών, αφετέρου δε, εκ του παραρτήματος του Κώδικα Δικηγόρων δεν προκύπτει η πρόβλεψη εκδόσεως σχετικού γραμματίου προείσπραξης για την περίπτωση της κλήσης σε ένορκη βεβαίωση, εφόσον υποχρέωση εκδόσεως γραμματίου προβλέπεται μόνον για την κατάθεση αίτησης και για την παράσταση στη λήψη ενόρκου βεβαιώσεως ενώπιον Ειρηνοδίκη, με συνέπεια να μην στοιχειοθετείται σχετικό απαράδεκτο κατ' άρθρο 61 παρ. 4 του Κώδικα Δικηγόρων εκ της μη εκδόσεως γραμματίου προείσπραξης (ορ. ad hoc ΜΠρΛαμ 254/2020 Νόμος), καθώς και από τη με ημερομηνία 05.05.2023 και με αριθμό 17.294 ένορκη βεβαίωση ενώπιον της Συμβολαιογράφου [redacted] (η καθ' ύλην και κατά τόπο αρμοδιότητα της οποίας θεμελιώνεται στη διάταξη του άρθρου 74 παρ. 6 του ν. 4690/2020) που



λήφθηκε με την επιμέλεια της εναγόμενης χωρίς την παρουσία του ενάγοντος αλλά ύστερα από εμπρόθεσμη, τουλάχιστον δύο εργάσιμες ημέρες πριν τη λήψη της (α. 422 ΚΠολΔ) νομότυπη κλήση αυτού (βλ. τη με αριθμό 3797<sup>H</sup>/27.04.2023 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών \_\_\_\_\_), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο ενάγων είναι αστικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης για τη συλλογική, διαχείριση και προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει καταστατικό του σκοπό τη διαχείριση και προστασία των δικαιωμάτων της πνευματικής ιδιοκτησίας και ότι του έχει ανατεθεί από τα μέλη του (μουσικούς συνθέτες, στιχουργούς κλπ) να καταρτίζει συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων, καθώς και για την οφειλόμενη αμοιβή, να εξασφαλίζει στους δημιουργούς ποσοστιαία αμοιβή, να εισπράττει την αμοιβή και να κατανέμει μεταξύ των δικαιούχων τα εισπραττόμενα ποσά, να προβαίνει σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων ή των δικαιοδόχων τους, να χορηγεί άδειες για τη δημόσια εκτέλεση των έργων των δημιουργών κλπ. Έχει συνάψει με τους αντίστοιχους προς αυτόν αλλοδαπούς αντιπροσωπευτικούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας με βάση τις οποίες έχει όλες τις παραπάνω εξουσίες και αρμοδιότητες σχετικά με τα έργα των αλλοδαπών πνευματικών δημιουργών για όλη την ελληνική επικράτεια. Συνεπώς ο εναγών οργανισμός νομιμοποιείται στην άσκηση της κρινόμενης αγωγής σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 παρ. 1 του ν. 4481/2017. Περαιτέρω, αποδεικνύεται ότι η εναγόμενη διατηρεί επιχείρηση υγειονομικού ενδιαφέροντος και συγκεκριμένα καφετέρια- παιδότοπο υπό τον διακριτικό τίτλο \_\_\_\_\_ στο \_\_\_\_\_, συνολικής επιφάνειας 250 τ.μ., στον οποίο από 01.09.2018 έως 31.12.2018, από 01.01.2019 έως 31.12.2019, από 01.01.2020 έως 29.02.2020, από 01.06.2020 έως 31.10.2020, από 01.06.2021 έως 31.12.2021, από 01.02.2022 έως 31.12.2022 έκανε χρήση του προστατευόμενου από τον ενάγοντα ξένου μουσικού ρεπερτορίου, με μηχανικά μέσα, χωρίς την εκ του νόμου προβλεπόμενη άδεια δημόσιας εκτέλεσης μουσικών έργων, που αποτελούν πνευματική δημιουργία των ως άνω αναφερόμενων μελών του ενάγοντος αν και γνώριζε ότι απαιτείται προς τούτο έγγραφη άδεια δημόσιας εκτέλεσης. Η διενέργεια του δειγματοληπτικού ελέγχου που πραγματοποιήθηκε στο κατάστημα που διατηρεί η εναγόμενη αποδεικνύεται από το προσκομιζόμενο μετ' επικλήσεως φωτοαντίγραφο της από 22.10.2022 απόδειξης ταμειακής μηχανής που εξέδωσε η εναγόμενη διαρκούντος του ελέγχου, καθώς και



από την ένορκη βεβαίωση του υπαλλήλου του ενάγοντος που πραγματοποίησε τον επιτόπιο έλεγχο. Στην προκειμένη περίπτωση, η εναγόμενη έκανε παράνομα και υπαίτια (εν γνώσει της) χρήση του προστατευόμενου μουσικού ρεπερτορίου του ενάγοντα και συγκεκριμένα στις 22.10.2022, ημέρα Σάββατο και μεταξύ των ωρών 18.48 και 19.27 μ.μ., εκτέλεσε δημόσια στο ανωτέρω κατάστημα και έγιναν έτσι προσιτά στο κοινό τα κατωτέρω δειγματοληπτικά αναφερόμενα μουσικά έργα, που η ενάγουσα δηλώνει εγγράφως, βάσει του άρθρου 7 παρ. 1 και 2 του ν. 4481/2017 ότι της έχουν εκχωρήσει την προστασία και διαχείριση βάσει συμβάσεων οι πνευματικοί τους δημιουργοί, ήτοι: 1) Dream catch me των δημιουργών που αναλυτικά αναφέρονται στη υπό κρίση αγωγή, 2) Tainted Love του δημιουργού COBB ED, 3) Sweet Dreams των δημιουργών που αναλυτικά αναφέρονται στην αγωγή, 4) Sweet but Psycho των δημιουργών που αναλυτικά περιγράφονται στην αγωγή, 5) Believer των δημιουργών που αναλυτικά περιγράφονται στην αγωγή. Εξάλλου, ο ενάγων εκπροσωπεί πλήθος του ελληνικού και ξένου μουσικού ρεπερτορίου, όπως προκύπτει από τον προσκομιζόμενο μετ' επικλήσεως κατάλογο των δημιουργών έργων, ενώ δεν ανταπέδωσε η εναγόμενη την έλλειψη νομιμοποίησης του ενάγοντα προς ανατροπή του καθιερούμενου από το άρθρο το τεκμήριο του άρθρου 7 παρ. 1 του Ν. 4481/2017 μαχητού τεκμηρίου της νομιμοποίησης του τελευταίου ως οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και προστασίας πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο για την κατάρτιση των συμβάσεων ή την παροχή πληρεξουσιότητας και την είσπραξη των αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία όλων των έργων των πνευματικών δημιουργών, που εκπροσωπεί. Επίσης αποδείχθηκε ότι η χρήση αυτή από την εναγόμενη έγινε χωρίς προηγούμενη έγγραφη άδεια εκμετάλλευσης του ενάγοντος (άρθρα 13 και 14 του ν. 2121/1993), ως νόμιμοι εκδοχέα των δικαιωμάτων των ανωτέρω δημιουργών και χωρίς την καταβολή σε αυτόν της νόμιμης αμοιβής. Η ανωτέρω ενέργεια της εναγόμενης αποτελεί προσβολή του απόλυτου και αποκλειστικού δικαιώματος της εκμετάλλευσης του έργου των παραπάνω δημιουργών και συνιστά πράξη παράνομη, που οφείλεται σε υπαιτιότητα της εναγόμενης, καθόσον δεν ζήτησε να λάβει την απαιτούμενη άδεια, αλλά και στη συνέχεια όταν της ζητήθηκε από τον ενάγοντα η οφειλόμενη αμοιβή αρνήθηκε να την καταβάλει, συνεχίζοντας την εν γνώσει της παράνομη δημόσια εκτέλεση των προστατευόμενων μουσικών έργων, όπως προκύπτει από τις από 2-10-2019, 10-08-2022 και 24-10-2022 επιστολές του ενάγοντος οργανισμού, με τις οποίες γνωστοποιήθηκε στην εναγόμενη η υποχρέωση που είχε η τελευταία για λήψη άδειας δημόσιας εκτέλεσης μουσικής καθώς και το ύψος των.



καταβλητέων πνευματικών δικαιωμάτων. Άλλωστε, ο ενάγων είχε παραδώσει στην εναγομένη και τα υπ' αριθ. 1046/14-11-2018, 20.632/2-10-2019 και 17.405/26-05-2022 απογραφικά ενημερωτικά δελτία . Η εναγομένη ουδέποτε εναντιώθηκε ή αμφισβήτησε το περιεχόμενο των ανωτέρω εγγράφων, αποστέλλοντας στον ενάγοντα κάποια εξώδικη δήλωση ή επιστολή διαμαρτυρίας ούτε απάντησε στις έγγραφες επιστολές και οχλήσεις του ενάγοντος, αλλά αντιθέτως εξακολούθησε να κάνει παράνομη εκτέλεση των προστατευόμενων από τον ενάγοντα μουσικών έργων, όπως επιβεβαιώνεται από τον παραπάνω αναφερθέντα δειγματοληπτικό επιτόπιο έλεγχο του υπαλλήλου του . Επιπλέον, η εναγομένη γνώριζε ότι το ρεπερτόριο, που χρησιμοποιεί, προστατεύεται από τον ενάγοντα. Η εναγομένη προσκομίζει για τα έτη 2018 (από 01.01.2018 μέχρι 31.12.2018), 2019 (από 19.11.2018 μέχρι 18.11.2019), 2020 (από 19-11-2019 μέχρι 18.11.2020), καθώς και από 01.08.2021 έως 31.07.2022, συμβάσεις για την παροχή άδειας δημόσιας εκτέλεσης μουσικής από το ΠΑΣΚΕΔΙ (Πανελλήνιο Σωματείο Καταστηματαρχών και Καταναλωτών Εστίασης και Διασκέδασης) ως αποκλειστικό αδειοδότη της εταιρίας Soundreef Ltd στην Ελλάδα και από 01.08.2022 έως 31.07.2023 από την ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ Ι.Κ.Ε. Ισχυρίζεται δε ότι στην επιχείρηση που διατηρεί, αναπαράγεται αποκλειστικά ξένη μουσική, από την πλατφόρμα μουσικής της Soundreef, η οποία αποτελεί ΑΟΔ (ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης), αδειοδοτημένη από το Ηνωμένο Βασίλειο, χωρίς όμως να προσκομίζεται απόφασης του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, με την οποία διαπιστώνεται η γνωστοποίηση στον ΟΠΙ της πρόθεσης δραστηριοποίησης στην Ελληνική Επικράτεια, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 7 του ν. 4481/2017, ενώ σε κάθε περίπτωση δεν αποδεικνύεται ο ισχυρισμός της, καθώς ούτε αναφορά του μουσικού ρεπερτορίου του ΠΑΣΚΕΔΙ και της ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ γίνεται από την εναγομένη, ούτε αναφορά των μουσικών έργων, έτσι ώστε να διαπιστωθεί αν πράγματι αυτά ανήκουν στο μη εκπροσωπούμενο ρεπερτόριο, ούτε προσκομίζονται παραστατικά πληρωμής ούτως ώστε να διαγνωσθεί αν καταβλήθησαν σε αυτές τα αντίστοιχα δικαιώματα, ούτε η εναγομένη επικαλείται αν η χρήση ήταν δωρεάν. Εξάλλου, ακόμη κι αν αποδεικνυόταν πως η εναγομένη είχε προβεί σε καταβολή αμοιβής στις παραπάνω αναφερόμενες εταιρείες, δεν αναιρείται η υποχρέωσή της για αμοιβή του ενάγοντος από τη στιγμή που αποδείχθηκε η άνευ αδείας του τελευταίου δημόσια εκτέλεση από την εναγομένη τραγουδιών, τα οποία ανήκουν στο προστατευόμενο και εκπροσωπούμενο μουσικό ρεπερτόριο του ενάγοντος. Η εν λόγω δημόσια εκτέλεσή



τους επιρρωνύεται από το γεγονός πως η επιχείρηση της εναγομένης προσφέρει πολλαπλές υπηρεσίες στους πελάτες της και συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από το με αριθμό 18798/08-05-2019 έγγραφο του Δήμου Λαμιέων που αυτή προσκομίζει και την από 7-5-2019 γνωστοποίηση καταστήματος υγειονομικού ενδιαφέροντος, η δραστηριότητα που αυτή ασκεί είναι: «...ΠΑΙΔΟΤΟΠΟΣ ΣΕ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΘΕΣΗΣ ΠΡΟΧΕΙΡΟΥ ΓΕΥΜΑΤΟΣ (ΚΥΛΙΚΕΙΟ ΑΝΑΨΥΚΤΗΡΙΟ ΣΕ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΩΛΗΣΗΣ ΕΙΔΩΝ BOWLING, ΠΑΡΟΧΗ ΓΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΤΩΝ ΑΠΟ ΚΥΛΙΚΕΙΟ) ...», ενώ στον παιδότοπο πραγματοποιούνται συνεχώς παιδικά πάρτυ και προσφέρεται αλκοόλ, επομένως απευθύνεται σε ευρύ κύκλο πελατών, με αυξημένες απαιτήσεις σχετικά με την ποιότητα και το είδος της προσφερόμενης για τη διασκέδασή τους μουσικής. Εξάλλου, από τις προσκομιζόμενες από τον ενάγοντα αναρτήσεις της εναγομένης στην ιστοσελίδα κοινωνικής δικτύωσης FACEBOOK (βλ. σχετ. 36-39 ενάγοντος) αποδεικνύεται η χρήση τηλεόρασης στο κατάστημά της ( η οποία σύμφωνα με την υπ' αριθ. πρωτ. 1511/15/426921/7-3-2015 εγκύκλιο του ΥπΕσ συνιστά δημόσια εκτέλεση προστατευόμενων έργων του ενάγοντος), επομένως και το γεγονός πως η μουσική είναι απαραίτητη για τη λειτουργία της επιχείρησής της. Ο ισχυρισμός της εναγομένης πως από 14-03-2020 έως 31-05-2022 δεν λειτουργούσε το κατάστημά της, δεν αποδείχθηκε, καθώς, όπως προκύπτει από τα με αριθ. σχετ. 38, 39, 40 προσκομιζόμενα από τον ενάγοντα αντίγραφα αναρτήσεών της στο FACEBOOK με ανακοινώσεις προβολής ποδοσφαιρικών αγώνων, διοργάνωσης παιδικών πάρτυ, ανακοινώσεις αναζήτησης προσωπικού, το κατάστημα λειτουργούσε κανονικά το επίμαχο χρονικό διάστημα. Επιπλέον, δεν ανταπέδειξε η εναγόμενη την έλλειψη νομιμοποίησης του ενάγοντα προς ανατροπή του καθιερούμενου από το άρθρο το τεκμήριο του άρθρου 7 παρ. 1 του Ν. 4481/2017 μαχητού τεκμηρίου της νομιμοποίησης του τελευταίου ως οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και προστασίας πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο για την κατάρτιση των συμβάσεων ή την παροχή πληρεξουσιότητας και την είσπραξη των αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία όλων των έργων των πνευματικών δημιουργών, που εκπροσωπεί. Περαιτέρω αποδεικνύεται ότι η συνήθως καταβαλλόμενη μηνιαία αμοιβή, για το συγκεκριμένο είδος εκμετάλλευσης από ομοειδείς με αυτήν της εναγόμενης επιχειρήσεις ήτοι της αυτής κατηγορίας του αυτού εμβαδού, καθώς και των μέσων και του τρόπου δημόσιας εκτέλεσης της μουσικής όπως αποδεικνύεται από τα προσκομιζόμενα τιμολόγια συναφών επιχειρήσεων με αυτήν της εναγόμενης καθώς και το αμοιβολόγιο του

ανάγοντα, το οποίο έχει καταρτίσει και γνωστοποιήσει στο κοινό, ανέρχεται για δημόσια εκτέλεση μουσικής με απλά μηχανικά μέσα χωρίς φυσικό Disk Jockey (κατηγορία Β01-ΑΜ) για τα έτη 2018, 2019, 2020, 2021 στο ποσό των 38,00 ευρώ μηνιαίως ( πλέον ΦΠΑ) και για το έτος 2022 ανέρχεται στο ποσό των 42 ευρώ μηνιαίως (πλέον ΦΠΑ). Με βάση τα ανωτέρω η αμοιβή, που η εναγόμενη όφειλε να καταβάλει στον ενάγοντα, για τη χορήγηση της προβλεπόμενης από τα άρθρα 13 και 14 του ν. 2121/1993 άδειας για τη δημόσια εκτέλεση των μουσικών έργων στην επιχείρησή της ανέρχεται στα ακόλουθα ποσά: Α] για το έτος 2018: από 01.09.2018 έως 31.12.2018: 38 ευρώ χ 4 μήνες=152,00 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%, ήτοι συνολικά 188,48 ευρώ, Β] για το έτος 2019, από 01.01.2019 έως 31.12.2019: 38 ευρώ Χ 12 μήνες = 456,00 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%, ήτοι συνολικά 565,44 ευρώ, Γ] για το έτος 2020 : από 01.01.2020 έως και 29.02.2020, καθώς και από 01.06.2020 έως και 31.10.2020, το ποσό των 38 ευρώ χ 7 μήνες=266,00 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%, ήτοι συνολικά 329,84, Δ] για το έτος 2021: από 01.06.2021 έως 31.12.2021: 38 ευρώ χ 7 μήνες=266,00 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%, ήτοι συνολικά 329,84 ευρώ και Ε] για το έτος 2022: από 01.02.2022 έως 31.12.2022: 42 ευρώ χ 11 μήνες=462,00 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%, ήτοι συνολικά 572,88 ευρώ και συνολικά στο ποσό των 1.986,48 ευρώ, κατά το οποίο (ποσό) η εναγόμενη παράνομα και υπαίτια ζημίωσε τον ενάγοντα. Συνεπώς, για το ως άνω χρονικό διάστημα η εναγόμενη έχει έναντι του ενάγοντα υποχρέωση αποζημίωσης (άρθρο 65 παρ. 2 Ν. 2121/1993), η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το διπλάσιο της συνήθως καταβαλλόμενης αμοιβής για το συγκεκριμένο είδος εκμετάλλευσης από ομοειδείς με αυτήν της εναγόμενης επιχειρήσεις, συνεπώς η αποζημίωση, που δικαιούται ο ενάγων, ανέρχεται στο διπλάσιο της αμοιβής αυτής (άρθρο 65 παρ. 2 εδ. β' του Ν. 2121/1993), ήτοι στο ποσό των 3.972,96 ευρώ (1.986,48 ευρώ Χ 2). Αναφορικά με το ύψος της αιτηθείσας χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης, το οποίο διαμορφώνεται κατά την κυριαρχική κρίση του Δικαστηρίου και με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας [ΑΠ 1433/2000 ΝΟΜΟΣ· ΠΠρΘεσ 4609/2020 ΝΟΜΟΣ· Γεωργιάδης Γ. σε Γεωργιάδης Απ., ΣΕΑΚ, τ. Ι (άρθρα 1-946), Εκδόσεις Σάκκουλα, 2010, άρθρο 932, σελ. 1905, πλαγιάρ. 40], ενόψει των συνθηκών, υπό τις οποίες έλαβε χώρα η ένδικη αδικοπραξία, του είδους, της βαρύτητας και της έκτασης της προσβολής του ενάγοντα, της βαρύτητας του πταίσματος του εναγόμενου, της οικονομικής κατάστασης των διαδίκων και των εν γένει περιστάσεων, όπως εκτιμώνται με βάση τους κανόνες της κοινής πείρας και λογικής, το παρόν Δικαστήριο κρίνει ότι από την παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του εναγόμενου δεν

προσβλήθηκε η εμπορική πίστη, η επαγγελματική υπόληψη και γενικά το εμπορικό μέλλον του ενάγοντος, συνεπώς το τελευταίο ουδεμία μη περιουσιακή ζημία υπέστη και συνακόλουθα δεν πρέπει να επιδικασθεί οιοδήποτε ποσό για χρηματική ικανοποίησή του.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, θα πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η αγωγή και ως βάσιμη κατ' ουσία και να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλει στον ενάγοντα το συνολικό ποσό των 3.972,96 ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την ολοσχερή εξόφληση. Το αίτημα περί κήρυξης της απόφασης προσωρινά εκτελεστής πρέπει να απορριφθεί, διότι, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, δεν προβλήθηκαν ούτε αποδείχθηκαν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι. Τέλος η δικαστική δαπάνη του ενάγοντα πρέπει να επιβληθεί σε βάρος της εναγομένης ανάλογα με την έκταση της ήττας της (άρθρα 178 παρ. 1, 189 και 191 παρ. 2 του ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα καθορίζεται στο διατακτικό της παρούσας.

#### ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται εν μέρει την αγωγή.

Υποχρεώνει την εναγόμενη να καταβάλει στον ενάγοντα το συνολικό ποσό των τριών χιλιάδων εννιακοσίων εβδομήντα δύο ευρώ και ενενήντα έξι λεπτών του ευρώ, (3.972,96 ευρώ) με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στην εναγόμενη την καταβολή των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, το ύψος των οποίων ορίζει στο ποσό των τριακοσίων πενήντα (350,00) ευρώ.

Κρίθηκε αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στο ακροατήριό του στη Λαμία, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, στις... 22-2-2024

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Ακριβές αντίγραφο  
το οποίο θεωρήθηκε για  
τη νόμιμη σφράγιση και  
έκδοση του

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ



Λαμία 14/3-2024  
Ο/Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ